ԵՂԵՐԵՐԳ ՅԱՂԱԳՍ ՄԱՀՈՒԱՆ ՍԸՐ ԲԷԴԷՐ ԲԱՐՔԷՐԻ*

Ա.

Կան արտասուք ամէն մեռնողներու համար, և սուգ ամէնախոնարհ գերեզմանին վրայ. բայց երբ քաջք կը մեռնին, ամբողջ ազգեր եղերական ողբեր կը նուագեն, և ոգին յաղթութեան կ'արտասուէ։

Բ.

Նոցա համար՝ վշտաց ամենամաքուր հառաչք ովկիանու յուզեալ ծոցը կը պտտեն կ'անցնին. Ի զուր ոսկերոտիք նոցա կը մնան անթաղ. երկիր համօրէն նոցա շիրիմ կը լինի։

Գ.

Պատմութեան ամէն երեսներու մէջ յիշատակարան մը, աշխարհի ամէն լեզուներու մէջ տապանագիր մը կը գտնեն. Քանի ներկայ և գալոց ապագայ կ'ողբան զնոսա և նոցա կը պատկանին։

Դ.

Խրախճանաց ցնծութիւնը նոցա համար կը լռէ. Նոցա անունը միայն ամէն շրթունքէ կը լսուի. մինչդեռ 'ի պատիւ 'ի յիշատակ սխրալի քաջագործութեանց նոցա, գաւաթը կը շրջի լռելեայն։

Ե.

Հռչակեալք յամբոխէն որ զանոնք ճանչցած չէ և արտասուեալք իրենց թշնամիներէն իսկ, որք նոցա վրայ կը հիանան, ով չուզեր նոցա փառաւոր բաղդին մասնակցիլ. ով չուզեր մեռնիլ նոցա ընտրած մահուամբ։

Զ.

Այսպէս ահա, կորովիդ Բարքեր, կեանքդ, մահդ և փառքդ պիտի նըուիրագործուին. Քաջազն երիտասարդք քու վրադ պիտի սքանչանան և քու յիշատակդ իրենց օրինակ պիտի առնուն։

Է.

Բայց կան սրտեր ալ, զորս քու մահդ արիւնած է, զորս փառքդ չեն կարող սփոփել, և որք ահիւ և դողութեամբ կը լսեն յաղթութեան մը պատմութիւնը, ուր այնչափ սիրելի, այնչափ քաջասիրտ զօրական մը ինկաւ։

Ը.

Ո՞ւր թողչին իրենց կսկիծը ամոքելու համար. երբ պիտի դադրին քու սիրեցեալ անունդ լսելէ. Ժամանակը չկրնար մոռացումն բերել իր հետ, երբ փառքն է որ ճարակ կուտայ վշտին։

Թ.

Բայց աւելի անոնց քան թէ քու վրադ պէտք է ողբան մարդիկ անդադար. Յիրաւի խիստ դառն է մեռելոց ազդած վիշտը, մանաւանդ երբ ասիկայ անոնց պատճառած առաջին վիշտն ըլլայ։

Հոկտեմբեր. 1814.

Լորտ Պայրըն.
Թարգմանեաց Ն. Ռ.

---

* Այս քաջ սպայն 1814ին օգոստոսին մեռաւ, քսան և ինը տարեկան հասակին, երբ իր Մենելաուս անուն նաւուն մարդոցը գլուխ կեցած Պալթիմորի քով՝ Ամերիկացւոց բանակին տիրել կը ջանար. Լորտ Պայրընի հօրեղբօրորդին էր. բայց իրենց տղայութեննէն 'ի վեր բնաւ զիրար տեսած չէին։

digitised by A.R.A.R.@